

(Continuare din pag. 25: Gheorghe Onișoru.)

cu ocazia seminarului pe care l-am organizat în 1998; potrivit acestui "principiu", oricine are acces

Camerele de luat vederi supraveghează ca nici un fel de act să nu fie sustras de la CNSAS.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

la documentele publice. Sunt aceste acte niște acte publice?

G.O.: Absolut! Aceasta este menirea principlă, după cum noi încercăm să exploatăm și celelalte documente, care privesc partea istorică, CNSAS are un departament de cercetare destul de puternic, coordonat de mine, departament format din istorici tineri. Chiar acum între 4-6 octombrie la Neptun va avea loc primul simpozion organizat de către acest departament, cu chestiuni absolut inedite legate de activitatea fostei Securități pe care-l facem împreună cu fundația Konrad Adenauer și cu invitații de la Institutul Gauck din Berlin și din Sofia.

S.C.: Acest "principiu la actele publice" presupune că oricine are dreptul să consulte actele publice, în afară de cazul în care sunt trecute la "secret", și aici există o listă de cazuri când un document este secret; acest "principiu" mai spune că persoana care solicită să vadă aceste acte nu trebuie să-și dea numele, nu trebuie să aibe cetățenie română și nu trebuie să declare în ce scop folosește aceste informații; de asemenea trebuie să i se asigure să aibe acces la aceste acte în cel mai scurt timp posibil. În ce măsură se oglindește în activitatea dvs. acest "principiu"?

G.O.: Da, lucrurile sunt puțin diferite, în sensul că fiind vorba de dosare personale, este evident că la aceste dosare personale are acces doar un cerc restrâns - persoana respectivă și rudele de gradul I; avem însă și alt tip de documente, documente de natură istorică pe care noi încercăm să le punem la îndemâna cercetătorilor. Colegiul este abilitat să acrediteze cercetători care să studieze aceste dosare și să le folosească în scop științific. Dat fiind faptul că și aceste dosare, emanând de la Securitate și putând fii tot felul de informații care pot fi manipulate, folosite incorect să producă confuzii, legea prevede ca toți cei care au acces la aceste dosare se angajază că le vor folosi numai în scop științific și trebuie să semnaleze unde va folosi aceste documente. Nu e vorba de cenzură, ci de informare corectă.

S.C.: Când legea nu este respectată, ce se întâmplă?

G.O.: Legea este foarte aspră din acest punct de vedere. Se poate ajunge până la detenție.

S.C.: Cum vedeți acest Institut în viitor?

G.O.: Eu cred că acest institut are viitor. Noi am investit aici timp, energie. Am avut o perioadă foarte dificilă anul trecut, când ne-am pus pe picioare, dar în momentul de față avem aproape 200 de persoane care lucrează aici, inclusiv membrii colegiului; marea majoritate sunt tineri, chiar foarte tineri, sub 30 de ani. Marea noastră bucurie, dincolo de reproșuri, nemulțumiri ș.a.m.d, provine din zecile de scrisori care ne vin de la persoanele care au avut deja acces la propriul dosar și au văzut cum lucrează instituția noastră. Dați-mi voie să mă laud,

că aici suntem peste Germania, chiar Marianne Birthler, urmașa pastorului Gauck, care ne-a vizitat, a considerat că este o chestiune foarte frumoasă, că la noi în momentul în care cineva are acces la propriul dosar, nu este lăsat singur la o masă, ci stă la masă cu unul din investigatori, o persoană foarte tânără, care de regulă a văzut dosarul, care îi poate explica toate abrevierile care statu acolo, ia notă de toate solicitările petentului și în același timp este o persoană care devine un fel de confidant; s-au legat tot felul de relații de prietenie între persoanele care și-au văzut dosarul și acești tineri ai noștri, și primim zilnic, repet, avem zeci de scrisori foarte frumoase, care au făcut ca întregului personal să-i crească inima. Un fost deținut politic ne-a scris printre altele: "Obișnuit cu mitocănia funcționarului public, m-am simțit aproape jenat de politetea angajaților dvs., de felul în care s-a purtat toată lumea cu mine din momentul depunerii cereri și până în momentul eliberării copiilor. Am aflat tot ce m-a interesat și totă lumea a fost drăguță și amabilă."

Paula Timofte este șefa biroului "relații cu publicul", care întâmpină petenții și le explică ce trebuie să facă pentru a solicita să-și vadă dosarele. Foto: O. Ciupitu / ©CR.

identitate, din care să reiasă că este sau a fost cetățean român, măcar o zi după 1947. Această cerere ajunge la noi; noi verificăm în cartotecă dacă există persoana respectivă; dacă nu are nici un fel de dosar, persoana este informată că nu are nici un dosar, dacă are, va primi o înștiințare că s-a preluat dosarul și apoi, de comun acord, stabilim o dată când persoana poate veni la noi să-și studieze dosarul.

S.C.: Dacă există cetățeni străini care au lucrat un timp în România și au și ei dosar, pot să-l consulte?

G.O.: Încă nu. Noi am propus acest lucru. Se lucrează la o propunere legislativă, dar nu știu însă dacă va fi agreat sau nu de Parlament. Știu că legea germană oferă acest acces. La noi, așa cum a fost prevăzută legea de Parlament, nu oferă această posibilitate, dar ar putea fi abordată ca o temă de cercetare și în acest context să apară aceste persoane care au lucrat o perioadă mai mare în România.

S.C.: Ce mai aveți de adăugat?

G.O.: Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității, la care și eu și ceilalți colegi ai mei, cei 10 membri, am contribuit, are menirea de a clarifica aspecte legate de trecutul nostru, de istoria noastră. Și aceasta este foarte important. Pentru că ajungem la ce spunea Orwell, că "cine cunoaște trecutul, controlează viitorul!" Avem ambiția să creem o instituție modernă, europeană, cu care să putem susține efortul întregii țări de a adera la structurile euro-atlantice; dorința noastră este ca noi să constituim o întreprindere care aduce puncte țării și nu una care pune piedici.

Notă informativă:

Persoanele, care sunt interesate să-și vadă dosarele întocmite de fosta Securitate, se pot adresa la:

CNSAS, Strada Dragoslavele nr. 2-4 (lângă Piața Victoriei), București; Telefoane: +40.1.223.02.48 și 223.02.49; Fax: +40.1.222.11.08. ☆

(Continuare din pag. 13: Gheorghe Comănescu.)

G.C.: Condiția sine qua non este să ai cetățenie română.

S.C.: Dar care este situația acum cu Uniunea Europeană?

G.C.: Săptămânile trecute ne-am întâmpinat cu două fenomene, unul din Austria și una din Germania. Loji de limbă română. Există o cutumă. Noi, ca Mare Loje Națională, nu ne putem duce la invitația unei loji din Germania sau Austria, ci ei trebuie să ceară, e o treabă disciplinară dacă vreți, consimțământul Marii Loji, pentru că relațiile internaționale nu lojile din obediențe le țin, ci Marea Loje, și datorită faptului că nu am avut invitația Marii Loji Unite a Germaniei, sau Marii Loji Naționale a Austriei, am fost nevoit să spun că nu putem merge, căci peste cutuma aceasta internațională nu poți trece. Ca apoi, să mă pomenesc în ultimile zile cu o invitație, de la Marea Loje, dar timpul nu ne-a mai permis să ne ducem, căci noi nu ne putem duce în Germania sau în Austria fără viză Schengen; și această viza durează 4-5 zile. Chiar dacă mă duc personal la ambasador, formularele acestea pe care trebuie să le completezi, durează oricum câteva zile...

În martie, evreii ne-au invitat, căci au împlinit 50 de ani de la înființarea primei loji românești în Tel Aviv. Acum 50 de ani au plecat o serie de evreii care nu știau decât limba română și au înființat o loje de limbă română în Israel. Și au continuat-o. Am fost la ei în martie și ritualul îl țin în continuare în limba română, cu toate că au învățat între timp engleza, ebaica...

S.C.: Ce legătură există între Ordinul Mason și organizațiile Rotary și Zonta?

G.C.: Eu aș rezuma-o, o relație civilizată. Ele sunt în esență organizații de natură materială. Ordinul nostru este de natură spirituală.

S.C.: Se poate ca membrii Rotary sau Zonta să fie și membri masoni?

G-C.: Nu există restricții în privința asta. Cum v-am spus, ordinul nostru este de natură spirituală și aceste organizații sunt de natură materială, au scopuri umanitare.

S.C.: Ce ați mai dori să adăugați la cele spuse până acum?

G.C.: Să ne ajute Dumnezeu ca ceea ce ne-am propus să înfăptuim, adică să schimbăm structural din punct de vedere spiritual, moral, mentalitatea în România, iar dvs. să vă dea Dumnezeu sănătate și cu posibilitățile pe care le aveți și în planul pe care noi îl avem de desfășurat în activitatea noastră, cel puțin spiritual, să ne ajutați!

S.C. Vă mulțumesc pentru această discuție și la râsul meu doresc ca să vă și să ne ajute Dumnezeu! ☆

COD NUMERIC PERSONAL PENTRU CETĂȚENI STRĂINI

Conform afirmațiilor făcute de reprezentanți ai Casei Naționale de Pensii din România în acest număr al publicației noastre, plata pensiilor pentru persoane care nu au cetățenie română nu se poate face direct lor deoarece nu au cod numeric personal în România și de aceea trebuie să aibe un mandat. Propun ca în România să se legisfeze ca și cetățeni străini să poată primi cod numeric personal, la fel ca și în alte țări. Eu însumi am cod numeric personal în Suedia și în Italia, deși sunt cetățean doar în Suedia.
Octavian Ciupitu.